

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ

Факультет дизайну

Кафедра мистецтва та дизайну костюма

УДК 671.12:7.03(477)

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня

на тему: «Розробка колекції жіночих прикрас на основі аналізу
характерних ознак українського стилю»

Виконав(ла): здобувачка освіти групи БДо2-19

спеціальності 022 Дизайн

освітньої програми Дизайн одягу

Ангеліна БРИЖАК

Науковий керівник д.т.н., проф. Калина

ПАШКЕВИЧ

Рецензент д.мист., проф. Олена

КОЛОСНІЧЕНКО

Київ 2023

АНОТАЦІЯ

Брижак А.Б. Розробка колекції жіночих прикрас на основі аналізу характерних ознак українського стилю. – Рукопис.

Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня за спеціальністю 022 Дизайн, освітньої програми «Дизайн (за видами)» - Київський Національний університет технологій та дизайну, Київ, 2023 рік.

У кваліфікаційній роботі надані результати дослідження впливу форми аксесуарів, ювелірних виробів, встановлено їх взаємозв'язок для гармонійного сприйняття. Проаналізовано існуючі види жіночих ювелірних прикрас в українському стилі. Отримані результати дозволили розробити підвіски та гарнітури. Виявлено, що одна і та ж форма в виробках, виглядає по-різному. Встановлено, що великий вплив на сприйняття форми ювелірних виробів має поєднання кольорів, а також оздоблення українською зашифрованою абеткою. Створено блок для першої групи та другої групи для високого класу та середнього.

Ключові слова: український стиль, символи, інноваційність, модні тенденції, розробка колекції, дизайн, творча колекція, підвіски, гарнітури.

ABSTRACT

Bryzhak A.B. Development of a collection of women's jewelry based on the analysis of characteristic features of Ukrainian style. - Manuscript.

Qualification work for specialty 022 Design, educational program "Design (by types)" - Kyiv National University of Technology and Design, Kyiv, 2023.

In the qualification work, the results of the study of the influence of the shape of accessories and jewelry are provided, and their relationship for harmonious perception is established. The existing types of women's jewelry in the Ukrainian style were analyzed. The obtained results made it possible to develop pendants and sets. It was found that the same shape in products looks different. It was established that the combination of colors, as well as decoration with the Ukrainian encrypted alphabet, has a great influence on the perception of the form of jewelry. A block was created for the first group and the second group for the high and middle classes.

Keywords: Ukrainian style, symbols, innovativeness, fashion trends, collection development, design, creative collection, pendants, headsets.

ЗМІСТ

Вступ	7
РОЗДІЛ 1 АНАЛІТИЧНИЙ	10
1.1 Історія прикрас в українській культурі	10
1.2 Аналіз і опис творчого джерела	21
1.3 Аналіз досліджень науковців за темою роботи	26
Висновки до розділу 1	27
РОЗДІЛ 2 ПРОЄКТНО-КОМПОЗИЦІЙНИЙ	28
2.1 Аналіз модних тенденцій	28
2.2 Визначення типу та образу споживача	32
2.3 Опис призначення колекції	34
2.4 Трансформація творчого джерела в модель-образ	35
2.5 Вибір методу розробки моделей колекції	36
2.6 Характеристика блоків колекції та їх асортиментного складу	42
2.7 Розробка фор-ескізів моделей колекції	
2.8 Розробка ескізного ряду моделей колекції прикрас	43
Висновки до розділу 2	44
РОЗДІЛ 3 РЕАЛІЗАЦІЯ ДИЗАЙН-ПРОЄКТУ	46
3.1 Опис зовнішнього вигляду моделі	47
3.2 Розробка конструкції однієї з моделей колекції	47
3.3 Вибір матеріалів для виготовлення моделей колекції	49
3.4 Розробка технологічної послідовності моделі	51
3.5 Розробка технологічного процесу виготовлення гарнітуру та підвіски	52
Висновки до розділу 3	63
Загальні висновки	64
Список використаних джерел	66
Додатки	69

ВСТУП

Актуальність теми кваліфікаційної роботи зумовлена зростаючим попитом на оригінальні прикраси нових дизайнів, а також сучасними тенденціями в індустрії моди. Сучасні дизайнери визначили, що трендом наступного сезону є ексклюзивність і унікальність продукції, незалежно від вартості виготовлення та матеріалів.

Ювелірні вироби завжди були невід'ємною частиною жіночого образу. Починаючи з бронзового віку, люди експериментували з прикрашанням свого одягу. Сьогодні велика кількість нових матеріалів і технологій дозволяє майстрам створювати нові, оригінальні та актуальні форми виробів. Модні тенденції в поєднанні з новими формами дизайну дозволяють створювати унікальні та неординарні прикраси. В останні роки зростаюча національна ідентичність країни призвела до попиту на ювелірні вироби з етнічними мотивами та національною українською символікою. Вони можуть тонко передати світові національну ідентичність. Етнічні мотиви також є модними. Однак, обираючи вироби з українськими орнаментами, важливо знати їхню історію та символіку.

Мета дослідження характерних ознак українського стилю для розробки колекції жіночих прикрас

Для досягнення поставленої мети, було виконано наступні завдання:

- проаналізовано модні тенденції в ювелірних виробах;
- аналіз творчого джерела;
- визначено групу споживачів та вимоги до проектування;
- створено фор-ескізи та ескізи підвісок та гарнітурів;
- створено технічні рисунки базової моделі підвісок та гарнітурів;
- розроблено технологічний процес виготовлення гарнітура та підвіски.

Об'єктом дослідження зародження перших субкультур та їх вплив на українську моду, порівняння та розвиток сучасного та минулого.

Предметом дослідження є розробка колекції ювелірних прикрас для жінок на основі вивчення напрямів та тенденцій сучасного українського стилю.

Методи дослідження. В роботі досліджено соціально-культурні передумови формування українського стилю; досліджено модні тенденції; охарактеризовано мистецько-творчу складову та дизайн-діяльність провідних дизайнерів досліджуваного стилю.

Елементи наукової новизни одержаних результатів являються розробка ювелірних прикрас, а саме підвісок та гарнітурів. Включаючи новаторські рішення, пошуки нових форм та силуетів, поєднання між собою елементів.

Практичне значення отриманих результатів полягає в визначенні засобів розробки колекції прикрас широкого призначення на основі українського стилю. На основі проведених досліджень розроблено сучасну жіночу колекцію ювелірних виробів з поєднанням символів в яких зашифровано ім'я певної дівчини.

Апробація результатів дослідження. За результатами доповіді на конференції опубліковано тези: «Проектна графіка ювелірних прикрас в на основі Української вишивки». Кількість опублікованих праць за темою кваліфікаційної роботи - 1, обсяг опублікованих тез – 2 сторінки (Додаток Г). Підсумки XIX міжнародного конкурсу одного образу та новорічно-різдвяного декору «Сузір'я Каштан». В номінації «Новорічно-різдвяний декор» було зайнято I місце (Додаток Д).

Структура і обсяг роботи. Вступ, Розділ 1 Аналітичний, Розділ 2 Проектно-композиційний, Розділ 3 Реалізації дизайн проекту, загальні висновки, список використаних джерел, додатки.

РОЗДІЛ 1

АНАЛІТИЧНИЙ

Основною метою перед проектного дослідження є комплексний аналіз початкової ситуації розробки колекції. Для цього необхідно проаналізувати основні фактори, такі як дослідження груп споживачів і визначення вимог до виробництва, а також охарактеризувати існуючі та перспективні асортименти продукції та визначити групи продуктів як цільові проекти. Результатом перед проектних досліджень стало створення креативної концепції, втіленої в серії художніх образів і задумів.

1.1. Історія розвитку в культурі українців

З часом людство повертається до забутих традицій життя. Це особливо характерне для моди. Протягом багатьох століть в Україні з'явилися українські національні костюми, живі й культурні явища. Ще в Київській Русі розвинулось ремесло ткачів, які прямо пов'язані з виготовленням одягу [1]. З того часу кожна епоха формувала традиційний одяг, , що риси костюма є важливим джерелом вивчення народної історії України.

Спільною рисою традиційного українського одягу та його численних доповнень є декоративна зображальність [2]. Це відображає високий культурний рівень виробництва матеріалів для одягу, створення різноманітних форм, володіння багатьма видами і техніками оздоблення. Водночас народний одяг характеризується значною різноманітністю. Найяскравіші відмінності виявляються в костюмах, які носили на Лівобережжі та Правобережжі, на Слобожанщині та Поділлі. Те саме стосується традиційного вбрання мешканців Подністров'я, Карпат, Полісся та Півдня України. Регіональні особливості стосуються переважно матеріалів, з яких виготовлявся одяг, конструктивних, технічних і декоративних прийомів

його виготовлення, способів виготовлення окремих деталей (головних уборів, взуття, прикрас), колористики, технік і мотивів оздоблення-особливо сорочок і поясного одягу, які зберігали свою регіональну старовину майже до кінця XIX ст., а також колориту, техніки і мотивів оздоблення. Одяг характеризувався способом носіння, який полягав у поєднанні всіх елементів і досконалості.

Основні елементи українського народного костюма мають старослов'янське походження і беруть свій початок у культурі Київської Русі [3]. Це домоткані тунікоподібні сорочки, прямокутні оздоблені стрічковий одяг, тонкі лляні порти для чоловіків, рушник подібні головні убори для жінок, ткані та в'язані пояси.

Традиційний український костюм кінця 19 – початку 20 століть зберігає вікові регіональні особливості та розкриває нашарування пізнішого часу, пов'язані зі сторичними долями різних українських земель [4]. Наприклад, одяг мешканців Правобережжя відбувся під сильним впливом польсько-литовської культури. Іншим важливим фактором є те, що Україна була місцем інтенсивного і постійного торговельного і культурного обміну між країнами Заходу і Сходу. Виникнення Запорізького міста, особливо політична ситуація, в якій перебувала Україна в 16 – 18 століттях, та взаємодія з сусідніми країнами сприяли особливостям формування української національної культури, зокрема культури одягу [5].

Західноєвропейські стилі Ренесансу та бароко проникли в український художній світ, додавши свою місцеву інтерпретацію в одязі. Традиційний костюм українського народу мав досить широке і складне значення, оскільки його особливості вказували на приналежність людини до певного прошарку суспільства, символізуючи не лише етнічні, регіональні та соціальні ознаки, а й вік, стать та сімейний стан людини.

Найбільш стійким до збереження традицій був одяг сільських мешканців. Багато з них широко використовувалися аж до початку 20 століття.

Український одяг, як і одяг інших етнічних груп, можна поділити на зшитий і незшитий, залежно від способу його виготовлення. Останні є давнішими і виготовляються з одного або кількох шматків матеріалу, які обгортаються навколо тіла, драпіруються різними способами і закріплюються на тілі за допомогою ниток, шпильок або ременів. Деталі зшитого одягу скріплюються по швах. Вони бувають від облягаючих до вільних і крояться по-різному. Залежно від положення на тілі людини одяг поділяють на натільний, нагрудний і поясний (талію). Одяг також поділяється на верхній і нижній. Останній поділ зумовлений кліматичними та сезонними особливостями, а також традицією носити певний одяг у приміщенні чи на вулиці, у будні чи свята.

Звісно, сьогодні українці не носять скатертин чи головних уборів. Проте сорочки з автентичною вишивкою та чоботи з унікальними українськими орнаментами часто можна побачити в колекціях. Модельєри щосезону відкривають нові колекції.

Прикраси зараз є найважливішим елементом нашої стильової ДНК. Вони відображає наше внутрішнє "я", наш світ, наш настрій і наші послання. Ювелірні прикраси можна використовувати не тільки для прикраси (якби це не звучало однаково), але й для того, щоб додати або відняти стильовий напрямок у нашому образі", говорять дизайнери з усього світу. Україна має один з найкрасивіших національних костюмів - це вишиванка [6].

В дисертаційному дослідженні [7] розглянуто значення традиційної вишивки в українському одязі ХХ ст., висвітлено історико-культурні умови розвитку вишивки в Україні та шляхи формування нового різновиду художньої вишивки в одязі початку ХХІ ст.

Однак костюм немислимий без аксесуарів. Українські народні прикраси можуть бути попередниками народних комплектів будь-якої країни [8]. Багатство кольорів, різноманітність форм, оригінальність та довершеність - все це етнічні прикраси.

Традиційна жіноча прикраса на шию.

Намисто – одна з найдавніших традиційних українських прикрас. З давніх - давен намиста виконували дві функції одночасно: прикрасу і захист. Так, наприклад, на тілі носили найважливіші амулети – хрестики, обручки. Браслети та браслети з більш декоративними функціями носили поверх одягу та свідчили про багатство родини. Українські жінки завжди були дуже культурними, тому стежили за модою і особливо цінували прикраси. Тому в кожному домі була велика кількість прикрас, стрічок і намист. Форма, колір і матеріали кольє змінювалися з часом і тенденціями.

Найдавнішими та найпоширенішими античними прикрасами були намиста з ягід, овочів, зерен і навіть двостулкових молюсків, а пізніше — металеві, кам'яні та скляні намиста. З розвитком традиції носіння прикрас їх стали виготовляти з натуральних матеріалів - бурштину, скла, напівдорогоцінного каміння, перлів. Намисто носили і молоді дівчата, і публічні дівчата, і заміжні жінки.

Прикраси на шиї були як обереги. Вони захищали від злих людей і нечистої сили. Соціальний статус вродливої жінки також можна було легко визначити за її намистом. Чим блискучіше, пишніше і багато шарове намисто, тим заможніша жінка. Зазвичай селянки носили на шиї до трьох намист, а аристократки - до 15 (рис. 1.1).

Рис. 1.1. – Шийна прикраса з намистин з металу та з монетами

Щодо символіки, то, насамперед, намисто є своєрідним оберегом – оберіг від лихих очей, злих людей і нечистої сили;

Металеві прикраси. Металеві прикраси вважаються тенденцією того часу як і в наш час (рис. 1.2). За такими прикрасами можна було легко визначити соціальний статус дівчини. З якого металу були виготовлені прикраси, можна було зрозуміти, наскільки заможною була її родина. Золоті прикраси були достатніми для аристократок, срібні – для купецьких дочок, олов'яні-для міщанських, а мідні чи залізні-для селянок. Однак це правило не завжди було справедливим, і кількість прикрас іноді визначала заможність.

Рис. 1.2. Старовинні шийні металеві прикраси

Згарди. Вважаються потужним оберегом. Українці вірили, що згарди захистять їх від лихого ока, злих духів і просто від життєвих негараздів. Унікальність цього аксесуару полягає в гармонії християнської та язичницької символіки. Головним елементом цього виробу є хрест, відлитий з міді.

Хрестики прикріплювали до якомога більшої кількості предметів, таких як дріт, ремінці та шнурки. На шиях заможних жінок можна було побачити не одну, а три нитки. Проміжки в хрестиках робили з мідних

спіралей, латунних трубочок і бісеру. Для застібок обирали предмет у формі диска, що нагадував колесо.

Шелести. Металеve намисто носили переважно гуцулки. Воно складалося з невеликого круглого дзвіночка. Пізніше між намистинами почали вішати підвіски-дзвіночки. Етнографи вважають шелест найдавнішою національною прикрасою.

Гривня. Так називають коротке намисто. Основний елемент - схожий на півмісяць. У минулому майстри залишали на ньому блискучі візерунки. Цей елемент кріпився до тонкого металевого кільця. Така прикраса була досить важкою і вважалася статусною. Перші гривневі намистини з'явилися в 10 столітті.

Найпопулярнішим видом прикрас для українських жінок у давнину були прикраси з різноманітного бісеру (рис. 1.3). До намиста часто додавали металеві підвіски.

Писані пацьорки. Пацьорки - це різнокольорове намисто з дугих скляних намистин. Заможні жінки носили пацьорки зі скла з острова Мурано. Великі деталі були розписані в ручну і прикрашені золотом. Селянки також носили недорогі скляні "кружальця", зшиті зі шматочків скла. Вони були зроблені з не дорогих скляних "кругляків".

Коралове намисто або коралі. Корал-найпопулярніший вид прикрас в Україні. Знатні жінки носили червоне намисто бочкоподібної або овальної форми. Особливим шиком вважалося мерехтіння посередині великої намистини, всипаної сріблом. Корали продавали по кілька ниток. Чим більше їх було, тим вища ціна. Кількість ниток могла сягати 25.

Янтарне намисто. Воно був улюбленою прикрасою жінок на Київщині, Прикарпатті та Волині. Оскільки в цих регіонах видобували бурштин, багато виробів з нього продавали на місцевих ярмарках.

Баламути (баламути). «Баламут» — це загальна назва перламутру. Баламути виготовляють з перламутрових намистин. Баламути носять як обереги-хрестики та іконки. Намисто символізувало цноту та молодість.

Рис. 1.3 - Найпопулярніші прикраси українок в давні часи були різноманітні
намистини

Тогочасні модниці комбінували намиста. Комбінації дуже різнилися від регіону до регіону. Наприклад, польські красуні носили намисто з коралів та бурштину. Великі намистини, перев'язані довгими нитками, і дрібні корали гармонійно поєднувалися і зазвичай підбиралися попарно. На Поділлі надавали перевагу коралам, розведеним перламутровими мушлями. Ніжні перламутрові раковини підкреслювали яскраво-червоний колір.

Монети на шії. Українські жінки полюбили прикраси з монетами. По-перше, вони привертати увагу своїм дзенькотом і змушували людей обертатися до них через свою красу. По-друге, це був спосіб підкреслити своє становище в суспільстві. По-третє, вважалося, що "монетні" вироби притягують багатство. Такими прикрасами прикрашали шії жінок. (рис. 1.4).

Рис. 1.4 – Прикраса в якій присутні металеві монети

Дукач (личман). Прикрасою слугує велика монета, схожа на медаль; друга невід'ємна частина це стрічка. До намиста кріпилися розкішні жіночі аксесуари. Центральною фігурою був Лічман. Спочатку козакам давали медалі за добрі справи. Після повернення вони дарували дукач і своїм дружинам і дочкам. В результаті прикраса ставала сімейною реліквією.

Дукати. Прикраси зі справжніх золотих монет. Найпростіший спосіб – просто нанизати на нитку. Більш складний спосіб це поєднання основних частин з намистинами. Дукати носили виключно заможні жінки і були дуже дорогими прикрасами. Жінка з дукатом у приданому вважалася завидною нареченою.

Салба. Українські національні прикраси, схожі на татарські або турецькі етно прикраси. Носили на Буковині. Важка прикраса складається з монет, наклеєних на полотняну основу. Монети розташовані в кілька рядів. Іноземні монети розміщені поруч зі звичайними, що дає прикрасі статусу.

Бісерна мода. Українські аксесуари з бісеру стали особливо популярними на початку 19 століття, хоча мистецтво бісероплетіння було відоме ще з часів Київської Русі. Захоплення аксесуарами з бісеру зародилося на заході України. Не останню роль відіграла і сусідня Чехія, звідки імпортували матеріали для бісероплетіння. Пізніше майстри з центрального регіону також почали виготовляти вироби з дрібного різнокольорового

бісеру. Прикраси з бісеру носили переважно селянки та міщанки. Спочатку бісер нанизували на нитку, а не використовували голки. Щоб полегшити процес, майстри наносили віск на кінці нитки. Віск робив її твердішою і гострішою, що полегшувало нанизування дрібних намистин. Аксесуари з бісеру, які носили українські жінки, включали (рис. 1.5):

Рис. 1.5 – Прикраси з бісеру

Криза. Величезний комір, витканий з бісеру. Він закриває плечі. Ширина таких аксесуарів може досягати 20 см. Деякі жінки одягали одразу кілька бісерних комірів різного кольору, ширини та довжини.

Гердан. Прямокутна прикраса складається з двох бісерних стрічок, скріплених медальйоном. Кожна стрічка була декорована і могла бути персоналізована. Вони доповнювали народний костюм галичан, який був рідкісним в інших частинах Гердану. Цікаво, що спочатку його носили як жінки, такі чоловіки, але згодом він став прикрасою лише для жінок. Вважалося, що гердан захищає людину від усього злого.

Плетінки (силянкі). Назва цієї прикраси не випадкова. "Плетінки" означає "намистини, нанизані одна на одну". Саме так і виготовлялася ця прикраса. На шию підвішували кілька ниток. Пізніше багато ниток бісеру перепліталися між собою, утворюючи об'ємне намисто. Прикраси вважалися предметом повсякденного вжитку, не лише з метою краси, але коси також вважалися своєрідним оберегом.

Традиційні сережки Українські жінки надавали перевагу носінню сережок (рис. 1.6).

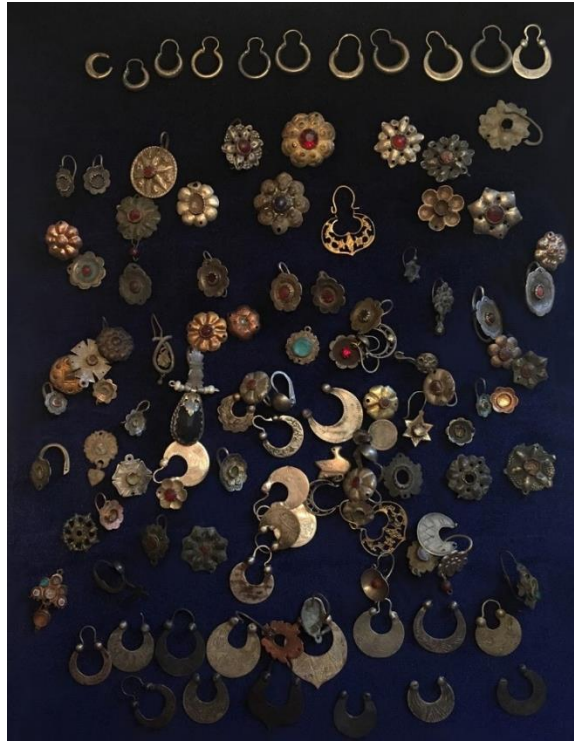

Рис. 1.6 – Народні українські сережки

Прикраси в українському стилі включають півмісяці, бублики та місяці. Також популярними були моделі з повторюваними квітковими та тваринними мотивами, наприклад, незабудки та змійки. Заміжні та старші жінки надавали перевагу пласким виробам, а молоді дівчати віддавали перевагу опуклим прикрасам. Іноді до прикрас прикріплювали спеціальну підвіску. Гуцульські жінки особливо полюбили грушоподібні сережки. Під час посту чи жалоби жінки одягали найскромніші сережки. Зазвичай вони були непоказними і мали форму кільця. На свята ж діставали зі скриньки найпомітніші та найбагатші.

Сережки у козаків: символізм. За картинами, що зображують козаків, можна зрозуміти, що сережки в давні часи вважалися не тільки жіночим аксесуаром. Срібна сережка у вигляді півмісяця — традиційний козацький атрибут, символ вільної людини. Носити сережку у вусі сміливим козакам диктував далеко не стиль, а військовий звичай (рис. 1.7). Але, згідно

козачому статусу, надягати прикрасу дозволялося не всім. Тих, у кого воно було, по можливості намагалися берегти.

Рис. 1.7 – Вигляд народних сережок козаків

За часів Київської Русі велетенська печатка була символом влади. Їх носили члени королівської родини та знаті. На коштовностях гравірували герби, політичні та культурні події, що мали важливе політичне та культурне значення. Заможні жінки носили масивні каблучки, прикрашені камінням, тоді як селянки, надаючи перевагу намисту та сережкам, а не прикрасам на пальцях. Однак у 19 столітті пересічні українки почали звертати увагу на каблучки. Однак, обираючи аксесуари, тогочасні жінки "озиралися" не лише на особисті вподобання, ай на народну символіку.

Таким чином визначено що, ювелірні вироби це прикраси і предмети побуту, що виготовлені зі шляхетних металів у сполученні з дорогоцінними, напівкоштовними каміннями, а також художні вироби з недорогоцінних матеріалів, виконані з великою майстерністю. Ювелірне мистецтво є одним з найдавніших і широко розповсюджених видів декоративно-прикладного мистецтва у якому знаходить втілення прагнення до краси, що властиве людині.

Також прикрасам часто приписувалися магічні функції. Їх використовували наприклад, в якості захисних амулетів і талісманів. Історія ювелірного мистецтва йде корінням в глибоку старовину.

1.2. Аналіз і опис творчого джерела

Для даної роботи було обрано джерело натхнення «Український стиль» (рис. 1.8). У сучасному баченні планування дизайну передбачає одночасне вирішення візуальних і художніх, а також інженерно-технічних завдань проекту.

Загалом основною ідеєю роботи було створення естетичної моделі сучасних гарнітурів та кулонів в українському стилі, які генерують та використовують новітні технології.

Мода – це соціальне явище, яке впливає на всі сфери життя людини. Ювелірні вироби завжди впливали на загальну тенденцію одягу, формування іміджу, адже ювелірні вироби – це стильне доповнення образу. Аксесуари виконують кілька важливих завдань, таких як: поєднання одягу в різних стилях; визначити особисті переваги, пов'язані з іміджем людини; можливість отримувати різні форми, використовуючи один і той же одяг; стилізовані зображення під певну епоху. До складних елементів одягу, які дозволяють зробити образ завершеним і лаконічним, відносяться різноманітні прикраси, а саме аксесуари. Аксесуари до одягу розглядаються як засіб вираження особистості, інтересів, світогляду, причетності до певної культури та релігії. А також як елемент, що використовується для завершення образу, або наймоднішого стилю та тренду. Щоб створити гарнітури та підвіски, в українському стилі, в яких зашифровано ім'я певної дівчини, було досліджено вишиванку, колір та її символіку.

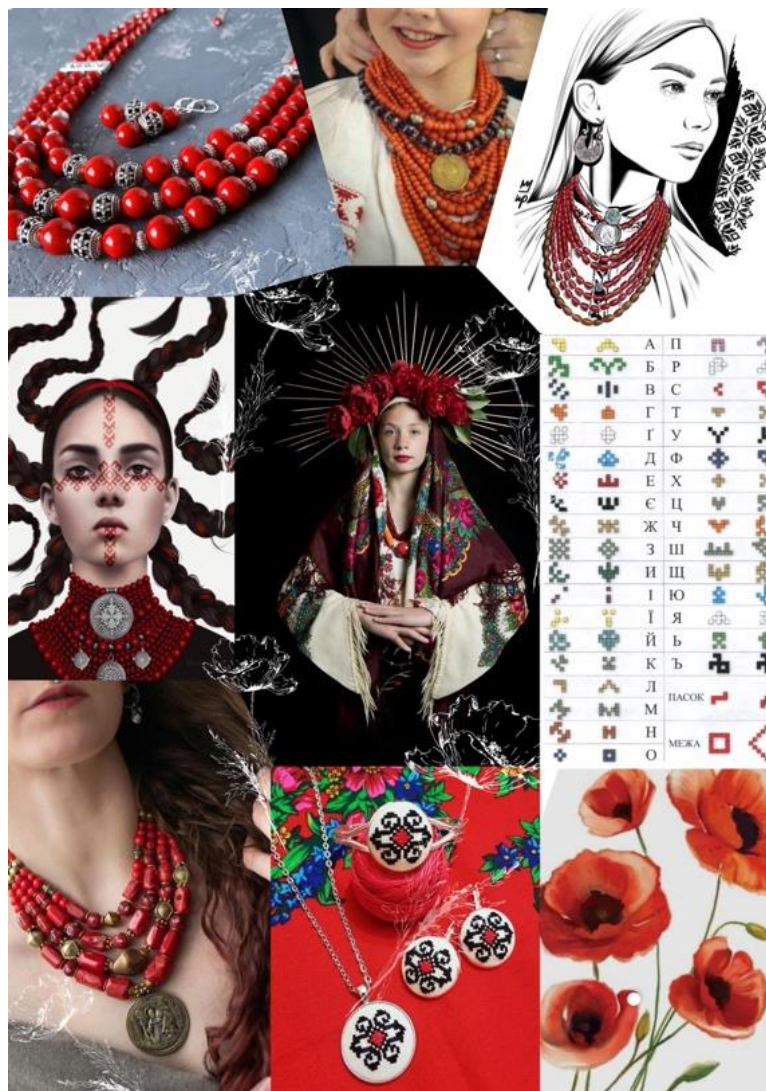

Рис. 1.8 – Колаж творчого джерела

Вишивка сорочки з давніх часів увійшла в життя людей. Наш народ вважає вишиванку святиною. Передається з покоління в покоління, передається з покоління в покоління і зберігається як культурна реліквія.

Вишиванка – символ здоров'я та краси, щасливої долі та пам'яті предків, порядності та чесності, любові та свята, а також вишиванка – це оберег. Символіка вишивки залежить від того, кому призначений одяг: нареченому, чоловікові чи хлопцю, дівчині чи заміжній жінці.

Оглядаючи вишивку, не можна не дивуватися складному, яскравому орнаменту. Може здатися, що швачка або дизайнер просто вибрали кольори за своїм бажанням, але кожен відтінок і колір ниток має своє унікальне

значення. Фактично, деякі навіть мають багату історію чи культурні традиції.

Червоний колір. Витонченість і виразність орнаменту виражена в червоному кольорі. Пекло, яскраве і насичене, воно символізує стихію Вогню. Має сакральну функцію і амулет, оскільки є активним і потужним. Він також символізує любов до людей, до життя, енергію сонця, радість. Тому дитячу та жіночу вишиванку часто прикрашають червоною ниткою на білій чи червоній тканині. Червоний – найпоширеніший колір у вишивці.

Білий колір. Найулюбленішим кольором для вишиванки є білий, який символізує чистоту, цілісність і невинність. Біла вишивка в основному була призначена для молодих, незаміжніх дівчат і вважалася захищати їх від нещастя і небажаної уваги. Білі нитки додавали особливий шар захисту від негативної енергії та злої волі. Крім того, біла вишита сорочка вважалася символом добробуту та інтелектуальної сили її носія. Хоча біла вишивка білими нитками використовувалася в основному як фон, вважалася особливо ефективною для відганяння злих думок і недобррозичливців.

Чорний колір. Вишиванки трактують чорний колір по-різному, адже він викликає і радість, і смуток. У деяких місцевостях України наречена одягає на весілля чорну вишиванку, що символізує майбутній достаток і розвиток родини. Цей вибір кольору ґрунтується на переконанні, що чорний символізує родючість землі, на якій жили наші предки. Однак, в інших куточках країни, наприклад на Поліссі, чорний колір символізує горе і смерть, а в подільській і борщівській вишивці все навпаки. Останнім часом стала популярною вишиванка з чорним кольором фону та яскравою вишивкою.

Вишиванка – це не просто елемент національного одягу, це все багатство нації та має глибоке значення. У вишитих оберегах зашифровані послання наших предків, які зберігали вишиванку як оберег.

Зараз вишивка вважається лише елементом декору, але для наших предків вона була дуже важливою. Вони вміють буквально «читати» вишивку, як книгу, адже кожен символ в орнаменті має своє значення.

Багато століть тому наші предки мали чарівний зв'язок із світом природи, включаючи рослини, тварин і небесні тіла. Щоб символізувати цей зв'язок, вони створили унікальні фігури, такі як кола, ромби, гілки та спіралі. Ці фігури були не просто прикрасами; вони мали важливе значення як символи сонця, землі, всесвіту, родини та долі [9]. Наші попередники навіть використовували ці символи як заклинання, амулети та подібні коди. Тому вони прикрашали свої творіння простими, але змістовними орнаментами.

Знавець української текстової вишивки Володимир Підгірняк видав книгу, в якій відкрився захоплююче відкриття. Він знайшов схему українського орнаменту, який нагадує QR-код і може кодувати слова, назви міст і навіть особисті імена [10]. Кожен вишитий символ символізує літеру та несе в собі потужний шарм

Багаторічні дослідження вчених довели, що на старовинній вишивці можна «прочитати» все – з прізвища вишивальниці, у той час як вона працювала. Відомий знавець народного мистецтва Володимир Підгірняк, аналізуючи роботи прикарпатських майстрів, виявив певні закономірності в орнаментах, що зумовило наявність зашифрованої інформації. У книзі "Текст вишивки. Броди пише" науковець розповів про особливий алфавіт (рис. 1.9), у якому кожному вишитому символу відповідає певна літера кирилиці, одне число чи навіть місяць року. Щоб зрозуміти, як закодувати текстову інформацію, потрібно спочатку розглянути вишиванку. Приклад написання слова – імені Ангеліна наведена на (рис. 1.10).

АБЕТКА

Діагональне написання	Горизонтально-вертикальне написання	Букви	Горизонтально-вертикальне написання	Діагональне написання
		А	П	
		Б	Р	
		В	С	
		Г	Т	
		І	У	
		Д	Ф	
		Е	Х	
		Є	Ц	
		Ж	Ч	
		З	Ш	
		И	Щ	
		І	Ю	
		Ї	Я	
		Й	Ь	
		К	Ъ	
		Л	ПАСОК	
		М		
		Н	МЕЖА	
		О		

Рис. 1.9 - Приклад алфавіту

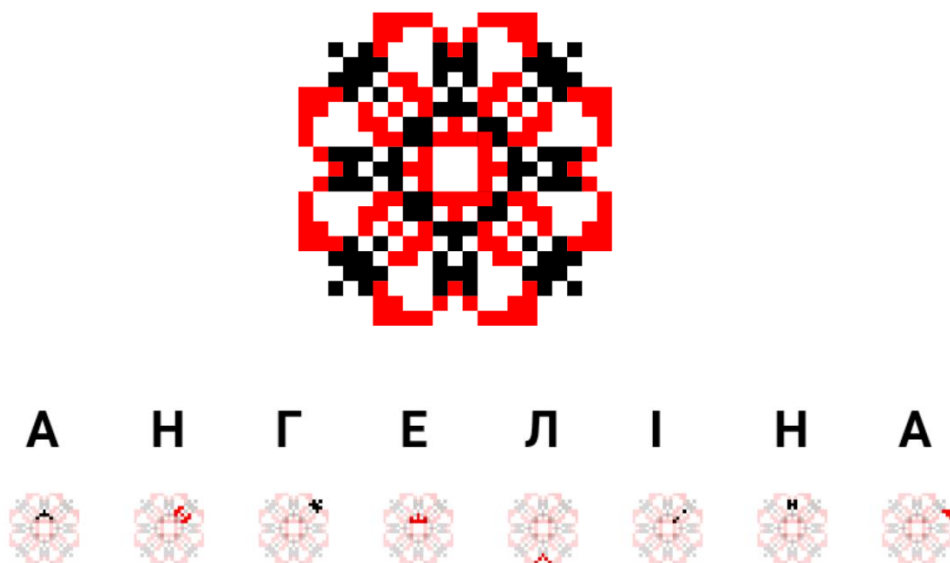

Рис. 1.10 - Приклад написання слова – імені Ангеліна

Колір використовується для виділення букв, слів і цифр. Найпопулярніші кольори - чорний і червоний. Це дозволяє зробити візерунки компактними, без накладання літерних або цифрових елементів, їх колір змінюється по черзі для кожного наступного символу. Збільшити кількість кольорів (за принципом: для всіх іконок – виразний колір) забезпечує ще більшу компактність.

1.3. Аналіз досліджень науковців за темою роботи

Фундаментальною основою української національної культури є народна культура, на якій поступово сформувалися професійна наука, літературна думка. Народне мистецтво – це мистецтво, безпосередньо пов'язане з життям певного народу та певної епохи, це вираження цінностей, ідей, образи, які додають духовності, формують любов до свого краю, розуміння його історії. Унікальність української культури також залежить від взаємодії з іншими людьми. Вплив національної культури, географічних умов і характеристика історичного шляху.

Для українських учених дослідження народних прикрас є невичерпним джерелом доказів існування досить розгалуженої системи художніх особливостей національного вбрання. Наукові дослідження вважають, що українські ювелірні вироби займають важливе місце в нації.

В своїй статті [11] автори провели аналіз літературних джерел за тематикою традиційних ювелірних виробів, надали опис сучасних українських ювелірних брендів та їх колекцій в етнічному стилі, систематизували та описали найбільш поширені символи, що застосовуються при виготовленні сучасних українських ювелірних прикрас.

Але науковому напряму бракує історичного змісту, в статті розповідається про корали у комплексі прикрас українського народного устрою [12]. Ця стаття присвячена менш дослідженим аспектам життя дорогоцінних каменів коралів. Описує етимологію та варіації назв коралових

ланцюгів різними мовами. Етнографічні регіони України. Зауважимо, що корал не завжди домінували в Національному комплексі ювелірні вироби

Враховуючи історичний контекст виготовлення ювелірних виробів і роботи з їх матеріалами, надзвичайно актуально це дослідження для сучасних професіоналів ювелірної справи.

Висновки до розділу 1

1. Досліджено історію прикрас та проаналізовано ювелірні вироби це прикраси і предмети побуту, що виготовлені зі шляхетних металів у сполученні з дорогоцінними, напівкоштовними каменями, а також художні вироби з недорогоцінних матеріалів, виконані з великою майстерністю.

2. Проаналізовано традиційні українські прикраси та встановлено, що основною ідеєю роботи є створення естетичної моделі сучасних гарнітурів та кулонів в українському стилі, які генерують та використовують новітні технології.

3. Було досліджено вишиванку, колір та її символіку щоб створити гарнітури та підвіски в українському стилі, в яких зашифровано ім'я певної дівчини.

4. Досліджено, що для українських учених дослідження народних прикрас є невичерпним джерелом доказів існування досить багатой системи художніх особливостей національного костюма та прикрас.

РОЗДІЛ 2

ПРОЕКТНО-КОМПОЗИЦІЙНИЙ

2.1. Аналіз модних тенденцій

Якщо раніше українця можна було легко впізнати за прикрасами (особливо це стосується жінок), то в 21 столітті більшість людей постійно носять "безликі" прикраси. Якби не хвиля патріотизму кілька років тому, ця тенденція могла б тривати й досі. Звісно, це явище знайшло своє відображення і в моді, в одязі та в прикрасах (рис. 2.1).

Мова прикрас безцінна. Сережки, намиста чи браслети можуть вказувати не тільки на модний смак, але й на походження, віру, приналежність до соціальної групи.

За останні кілька років українські ювелірні бренди зробили дивовижний стрибок, створивши не просто потрібні аксесуари для потрібного образу. Пшеничні колоски від Бевзи, півень від Гуні, гарбузове насіння від Лютиків, ляльки від дукачів, палички від опеньків від СОВА та пташки від «цвітучого будяку» - за кожним із цих виробів стоїть свій символ. Українські дизайнери створювали свої колекції з наповненням глибоким українським сенсом. Це обереги, яких хочеться передати майбутнім поколінням.

Пшеничні колоски, символ родючості землі України, з'явилися в колекціях BEVZA ще в 2018 році, але після 24 лютого 2022 року вони стали ще більш актуальними та набули нових надпотужних значень [13]. Маленький обвуглений колосок символічно нагадує про ціни на українське зерно. Адже від колосків України, яку ми зараз захищаємо, залежить економічне становище багатьох країн світу.

Рис. 2.1 – Кольє «Обгорілі колоски» від BEVZA

Моносережка Spadok від Guzema Fine Jewelry (рис. 2.2) [14]. Для людей калина є символом своєї батьківщини і батьківщини батьків. Валерія Гузема зізналася: «Я випадково використала калину в колекції прикрасах і не відразу зрозуміла, наскільки потужним є цей підсвідомий плід». Піксельна форма прикраси нагадує візерунок вишиванки і водночас візерунок однострою української армії, що не дає нам забувати щоденну боротьбу за нашу незалежність та країну.

Рис. 2.2 - Моносережка Spadok від Guzema Fine Jewelry та намисто з бурштину і коралів

У колекції "Берегиня" Kolomatskaaya (рис. 2.3) [15] бренд пропонує сучасну версію традиційного українського намиста з символічним талісманом. Хрест - давній символ, що представляє об'єднану батьківську і материнську енергію, чотирьох сторін світу, чотири стихії. Це також символ божественного. Намиста Kolomatskaaya виготовлені з бірюзи, оніксу та коралів, які, за словами дизайнерки бренду Маргарити Коломацької, містять позитивну енергетику художниці та захищають від усього злого.

Рис. 2.3 - Коралове намисто Kalyna від Kolomatskaaya

Перстень Kalyna від SOVA (рис. 2.4) [16]. Калина, символ української ідентичності, в колекції SOVA отримала сучасне втілення. Коралові ягоди, наче завитки калинової лози, спускаються на незвичайні грона прикрас. "Червоні ягоди зібрані в грона, наче українські жінки, що об'єднали свої зусилля, щоб стати сильнішими. Гілки калини не складені в ідеальні лінії, а спрямовані в різні боки, відображаючи волелюбну непоступливість України", - пояснює команда бренду.

Рис 2.4 - Перстень та кольє Kalyna від SOVA

Підвіска «Лялька-мотанка Веснянка» від dukachi (рис. 2.5) [17] - цей орнамент є прототипом традиційних обрядових солом'яних ляльок з соломи, трави, кукурудзи та очерету, які були невід'ємною частиною українського сільського життя у 20 столітті. У той час солома асоціювалася з сонячним світлом, хлібом, врожаєм і вогнем, а також уособлювала бога, який об'єднував небо і землю. Голову ляльки прикрашає вінок - невід'ємна частина весняно-літніх свят та обрядів. Підвіска складається з 16 частин, кожна з яких з'єднана вручну.

Рис. 2.5 - Підвіска «Лялька-мотанка Веснянка» від dukachi

Проаналізувавши модні тенденції, можна зрозуміти що, прикраси з національною символікою стають дедалі популярнішими востаннє кілька сезонів. Срібні сережки, підвіски та брошки з мотивами тризуба, чоловічі печатки з гербовими мотивами, емальовані золоті підвіски в кольорах національного прапора, модні етнічні прикраси з традиційними українськими орнаментами (вишиванки).

Таким чином, визначено, що широкий асортимент незвичайних аксесуарів з українською "душею". Різноманітність золотих і срібних виробів (від каблучок для чоловіків до кулонів для жінок), прикраси, що поєднують два матеріали, метал з камінням і без.

Етнічні прикраси це сучасний тренд. Проте українці не лише віддають данину моді, ай із задоволенням носять символічні аксесуари. Такі прикраси-це спосіб ідентифікації, і люди нарешті згадали, наскільки це важливо.

2.2. Визначення типу та образу споживача

Щоб визначити споживача необхідно ознайомитися з класифікацією статури. Статура – розміри, форми, пропорції і особливості частин тіла, а також особливості розвитку кісткової, жирової і м'язової тканин.

На підставі обчислення пропорцій тіла в анатомії виділяють три основних типи статури людини: мезоморфний, брахіморфний, доліхоморфний [18].

Споживачі підвіски – молоді жінки, вони, скромні чутливі, енергійні, витончені, елегантні. Працюють в сфері дизайну, а саме дизайнери одягу, отримують середню заробітну плату, вони втілюють в життя найкращі замовлення своїх клієнтів. Так як вони працюють в сфері дизайну, тому вони дають більшу перевагу своєму зовнішньому вигляду.

Вони є самими відданими шанувальниками українського стилю, вони впевнені в тому, що український стиль є модним стилем життя, який охоплює всі сфери життя – від виробу прикрас, одягу до уявлень про внутрішнє «я». Їх стильовий образ є тим самим підтвердженням того, що український стиль ювелірних прикрас є розкішними, не лише в Україні але і за її межами. У таблиці 2.1 представлено характеристику споживчих вимог споживача.

Таблиця 2.1. Матриця ознак групи споживача

	Група ознак	Назва ознаки	Варіанти ознаки
1	Антропо – морфологічні ознаки	Стать	Жіноча
		Вік	18 - 29
		Статура	Мезоморфна
		Повнотна група	2
		Постава	Нормальна
		Форма обличчя	Овальна
		Довжина шиї	Середня (нормальна)
		Обхват зап'ястку	16 – 17 см (по госту)
		Товщина та довжина пальців	Тонкокістні пальці (нормальні)
2	Емоційно психологічні ознаки	Тип темпераменту	Сангвінік
		Характер	Спокійна, врівноважена

		Ставлення до моди	Слідкує за модними тенденціями
		Уподобання щодо стилю в одязі та в аксесуарах	Український стиль
		Уподобання щодо кольорів	Світлі врівноважені кольори
		Колір металу	Білий колір (срібло).
3	Соціально демографічні ознаки	Місце проживання	Мегаполіс
		Вид діяльності	Дизайнер одягу
		Сімейний стан	Незаміжня
		Рівень матеріальних забезпечень	Середній
		Призначення прикраси	Повсякденна, урочиста

Прикраси (гарнітури та підвіски) виглядають стримано, спокійно і елегантно, в якійсь мірі – аристократично. Українські аксесуари дозволяють їм створити образ сучасної особистості, вміло поєднавши персональні переваги зі знаннями про світові модні тенденції.

2.3 Опис призначення колекції

Сучасний дизайн із великою кількістю кольорів та насиченість багато в чому запозичує образи і стилі, народжені культурами різних народів. Але сьогодні, серед динамічного та мінливого соціального сприйняття, єдине, що залишається домінуючим і незмінним, – це традиція. Нові речі черпають силу своїх предків, їхні філософії та цінності, розглядаються крізь сучасну оболонку, завжди приваблюючи до захоплення поглядів. Такий підхід дозволяє вигідно виділити ваші роботи та зробити їх привабливими для споживачів. Тому в даній колекції було взято українську символіку.

Символи на прикрасах мали не лише декоративне значення, але й містичну роль. Вишивка на одязі та прикраси не були просто елементами, вони відігравали талісманну роль як в одязі, так і в прикрасах. Вишиті візерунки є дуже актуальними та популярними. Тому їх також використовують у дизайні інших елементів, таких як сумки, взуття. Ювелірні прикраси використовуються в дизайні костюмах з традиційними українськими елементами.

Колекція призначена для споживачів вищого і для середнього класу, які частково та постійно слідкують за модними тенденціями, яким подобається український стиль та символіка України, так як непростий час зараз в нашій рідній Україні.

2.4 Трансформація творчого джерела в модель-образ

Протягом багатьох століть народні прикраси були органічною частиною традиційної культури українців. Вивчення особливостей ювелірних виробів дозволяє глибше зрозуміти народну культурну спадщину і є однією з найважливіших ланок у дослідженні історії українського народного мистецтва. Українське народне мистецтво - це пласт української культури, пов'язаний з відтворенням світогляду, психології, етичних настанов та естетичних прагнень українського народу, і охоплює всі види народного мистецтва, традиційно притаманні Україні [19].

Вивчення цієї теми також сприятиме популяризації українського ювелірного мистецтва в Україні та світі, особливо зараз, коли почалося російське вторгнення в рідну Україну.

Кожна країна має елементи традиційного одягу та костюмів, у тому числі й прикраси. Для українців таким одягом є вишиті сорочки, які називаються вишиванками. Історія вишиванки налічує багато століть [20]. Як свідчать історичні документи та археологічні розкопки, вишивка була широко поширена ще в дохристиянські часи. За свідченнями Геродота,

вишитий одяг носили ще стародавні скіфи. Українська національна символіка формувалася під впливом інших країн і увібрала в себе художні елементи різних культур, але при цьому зберегла свою самобутність.

Вишиванки виготовлялися справжніми майстрами, які намагалися зробити кожну сорочку унікальною. В українській народній вишивці досить яскраво проявляється багатство символіки та символічної орнаментики народного мистецтва, що веде до багатьох зразків майстерних творів високого художнього рівня в мистецтві інших видах народного мистецтва. Народна вишивка – унікальний прояв народного мистецтва, який зберіг і при зніс самобутню культуру народного оздоблення. На основі аналізу народної символіки (орнаментів та їх ознак аплікація) доведено, що українська народна вишивка є особливим декоративним мистецтвом і символікою, в якій оздоблення відбувається за системою традицій, чітко пов'язаних із сакральними функціями, символічно-естетичними [21]:

- геометричні візерунки(лінії, ромби, трикутники, хрести тощо).
- рослинні візерунки(квіти, листя, гілки, дерева).
- анімалістичні візерунки (тварини, птахи, риби або їхні елементи, такі як очі, роги, кігті тощо).

Виготовлення кулона починається зі створення ескізу. Дизайнер промальовує майбутній виріб в декількох ракурсах, щоб домогтися ідеалу кулона. На технічному малюнку було промальовано вид з заду, вид з переду та вид з боку. Цікаво, що найскладнішим для нього, буде балансування між власною фантазією і реальністю. Адже дизайнер розуміє, що його мрію потрібно виконати, вручну або відлити в металі.

2.5 Вибір методу розробки моделей колекції

Сучасні дизайнери ювелірних прикрас черпають натхнення у всьому, що їх оточує, хвилюватися, привертати увагу. Невід'ємною частиною є українська символіка у нашому житті та може бути потужним джерелом

натхнення, особливо поточна реальність, тому необхідно продумати реалізацію створення прикраси.

Кілька років тому ряд ювелірних дизайнерів почали виготовляти прикраси з символом української символіки. Зараз все більше брендів звертають на них увагу і використовують їх у своїй роботі.

Kochut. Три брати Юрій, Роман та Ігор Kochut перетворили своє хобі на улюблену професію та заснували один із найвідоміших ювелірних брендів України [22]. Це майстри-ювеліри з Закарпаття, їхніми оригінальними виробами захоплюються покупці в усьому світі.

З дитинства їх привчали майструвати речі своїми руками. Наприклад, примітивні прикраси з олова чи міді були «перепрофільовані» зі шкільних парт. Хлопчики, які вирости в творчих сім'ях, завжди відрізняються креативністю. Було також різьблення по дереву, ковальство, нумізматики, глиняна мозаїка та гончарство. У молодості вони активно займалися реконструкцією історії – виготовляли обладунки та кольчуги, любили фаєр-шоу. Як то кажуть, усі ці види творчості перепліталися і лише доповнювали один одного.

Кожен виріб вимагає багато терпіння і фантазії (рис. 2.6). Не всі створюють їх за готовими ескізами. Іноді такі ювелірні витвори мистецтва створюються просто з фантазії майстра, а іноді зовнішній вигляд майбутньої прикраси визначає сама природа, Українські символи, незвичайна форма каменю сама розкриває його задум.

Рис 2.6 – Каблучки бренду Kochut

Свої набуті навички та досвід хлопці вирішили застосувати в ювелірній справі. Відсутні знання шукали в Інтернет ресурсах та книгах. У той же час вони виробили свій власний стиль. «Тому що нас не цікавив продукт масового виробництва, де все було однаково та налагоджено». Сказав один з братів. Вони також отримали користь від інженерно-технічної підготовки якій навчались в коледжі.

У братів вистачає і клієнтів, які цінують вишуканість та індивідуальність, яку цінують закарпатські майстри. І не лише в Україні. Багато замовлень надсилається до Європи, аж до Азії та за кордон, наприклад до Сполучених Штатів і Канади. Їх носять світові зірки та люди, які цінують унікальність і красу.

Золотий вік. Створює дизайнерські прикраси, які відображають стиль, настрої та індивідуальність власника (рис. 2.7) [23]. Каблучки та сережки з діамантами бренду «Золотий вік» водночас сентиментальні, грайливі та розкішні.

Національні ознаки визначають історію і майбутнє нації. Ювелірний дім «Золотий Вік» пропонує широкий вибір брошок, каблучок, сережок і кулонів до Дня Незалежності.

Рис 2.7 – Прикраси з колекції «Золотий вік»

Український бренд постійно розширює асортимент. На сайті торгової марки представлені: сережки; каблучки та обручки; підвіски — хрестики; кулони, знаки зодіаку, літери та абстрактні фігури; браслети; ланцюжки.

Прикраси відрізняються кольором золота та вставки, огранюванням та пробою.

OBERIG Jewelry. Ювелірна компанія OBERIG Jewelry докладає всіх зусиль, щоб зберегти українські традиції, відродити цінності, закладені в давнину, відтворити в прикрасах і символіці тисячолітньої держави (рис. 2.8) [24]. Ювелірні вироби створені, щоб повністю відповідати світовим стандартам якості. Їх витонченість пояснюється бездоганною майстерністю ювелірів і дорогоцінними матеріалами найвищої якості. Поєднання глибокого змісту з індивідуальним підходом дозволяє створювати неординарні вироби, які можна передавати з покоління в покоління.

Створюючи прикраси, OBERIG Jewelry поєднує символічні джерела в досконалій формі істинних коштовностей. І вважає що життя кожної людини живлять чотири джерела енергії. Природа, що дарує саму можливість жити в прекрасному. Символ, що надають сенсу, впорядковують та гармонізують наше буття. Рід, що оберігає надійним колом любові. Віра, що попри обставини і умови, рухає нас вперед.

Рис 2.8 – Прикраси з колекції OBERIG. а) каблучка «Восьмикутна зірка», б) сережки «Чотири стихії», в) підвіска «Дерево життя»

Бренд OBERIG Jewelry не просто випускає прості прикраси. Кожен виріб має прихований зміст, символіку та зв'язок поколінь.

Koval - майстерня авторських прикрас, які виготовлені в лімітованих колекція (рис. 2.9 – 2.10) [25]. У цих ювелірних магазинах створювати

виразні етнічні елементи асоціюються з мінімалізмом, а отже виявилися сучасні та актуальні прикраси, які успішно адаптуються до поточного ритму життя. Восени 2015-2016 року вийшов перший альбом - ювелірна колекція «Тошена» вийшла в 2019 р.

Рис 2.9 – Прикраси з колекції Koval «Тошена»

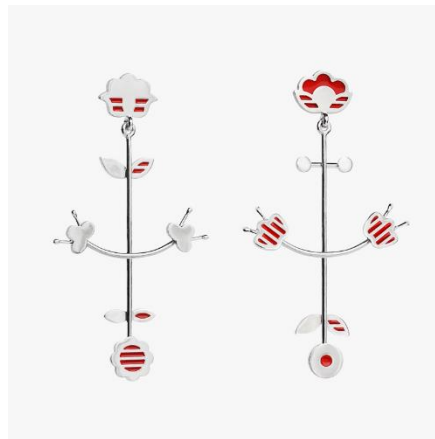

Рис 2.10 – Прикраси з колекції Koval «Kvitucha»

Щороку бренд презентує нову колекцію прикрас, яку створює власноруч. Тому серед прикрас бренду не знайдеться одиночних виробів або робіт на замовлення.

Logvin. Бренд **Logvin** був заснований у Києві в 2016 році та бере участь у найбільших ювелірних виставках Європи [26]. Засновники називають його «таємничим ювелірним брендом для тих, хто черпає натхнення з глибини і обирає значущі речі». Український бренд Logvin випустив благодійну

колекцію прикрас «Скарб» разом зі Скарбницею Національного музею України (рис. 2.11).

Натхненням для колекції стали Мартенівський скарб. Це один із відомих скарбів ранньослов'янської доби та періоду заснування Києва. Найвідомішими артефактами в скарбниці є статуї коней і танцівниць. Ними прикрашали парадний одяг, сідла, щити, використовували як амулети в певних обрядах.

Рис 2.11 – Колекції прикрас Logvin «Скарб»

Прикраси виготовлені з білого срібла та з частковою позолотою. Кожен виріб виготовляють вручну. До колекції «Скарб» увійшли масивний перстень, сережки, брошка, кольє з коралів зі срібним кулоном у формі монети із зображенням чоловічка, який танцює.

Проаналізувано Українську символіку в головних ювелірних брендах. Сучасна дійсність змусила існуючих майстрів переглянути свої погляди на використання української символіки у своїх творіннях.

2.6 Характеристика блоків колекції та їх асортиментного складу

Основним кроком у створенні колекції є визначення, характеристику блоків колекції. Ця колекція має емоційну - естетичну складову виробу, а її суть впливає на художній образ та його гармонійне сприйняття. Творчий

процес розробки ювелірної колекції завжди починається з визначення теми, яка визначатиме образ майбутніх моделей. Цей початковий етап проектування є дуже важливим, оскільки від правильного вибору теми багато в чому за лежатиме актуальність, креативність та успіх готового виробу. В колекції є два блока, для вищого та середнього класу з українською символікою.

Призначення I-го блоку колекції:

Перший блок представляє прикраси, в створенні гарнітурів в яких використовується дорогоцінне каміння, біле золото. Ювелірний гарнітур в українському стилі в якому зашифровано ім'я певної дівчини, гравіювання імені ззаду прикраси, з якого складаються намисто, сережки та браслет.

Підходить для представників вищого класу, які постійно або ж частково дотримуються українського стилю у повсякденні та сваткові дні. Надають перевагу більш дорогим матеріалам та дизайну прикрас.

Призначення II-го блоку колекції.

В другому блоці представленні прикраси, виконані зі срібла та вставок фіанітів, проте без використання дорогоцінного каміння. У дизайні виробів присутні такі елементи: сам орнамент, в якому зашифровано ім'я певної дівчини, та гравіювання імені з заду підвіски.

Підходить для представників середнього класу, які переважно або ж частково дотримуються українського стилю у повсякденні та сваткові дні. Надають перевагу більш дешевшим матеріалам та дизайну прикрас.

2.7 Розробка фор-ескізів моделей колекції

Перш ніж втілити фантазію в реальність, цю фантазію потрібно намалювати, або якимось іншим чином дати їй життя. Після цього можна починати безпосередньо виготовлення виробу.

Потім дизайнер переходить до наступного етапу - створення фор-ескізів, відзначаючи найхарактерніші особливості форми, джерела творчості,

принципів оздоблення ювелірного виробу (гарнітура та підвісок), в його кольоровому рішенні, металу, вставок (рис. 2.12 – 2.13). За цими ескізами створюється серія малюнків (для вже готових ескізів), де фактичне зображення джерела трансформується в більш узагальнене та стилізоване зображення. Найскладнішим завданням на етапі попереднього створення ескізу є визначення того, що саме в джерелі можна конвертувати і яка природа цього перетворення. Іншими словами, потрібно знайти спосіб перетворити абетку в якій зашифровані букви в прикрасу а саме в підвіску.

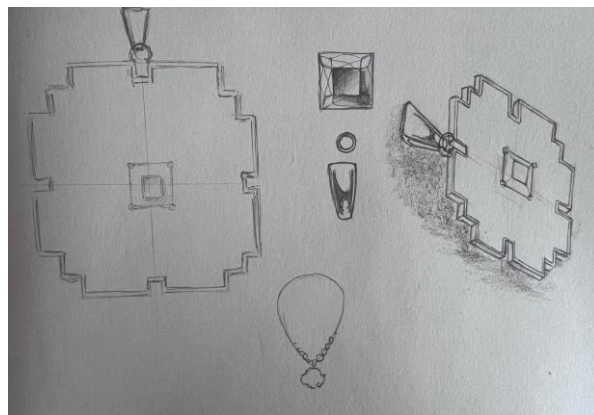

Рис 2.12 - Фор-ескізи моделей підвісок ювелірних виробів

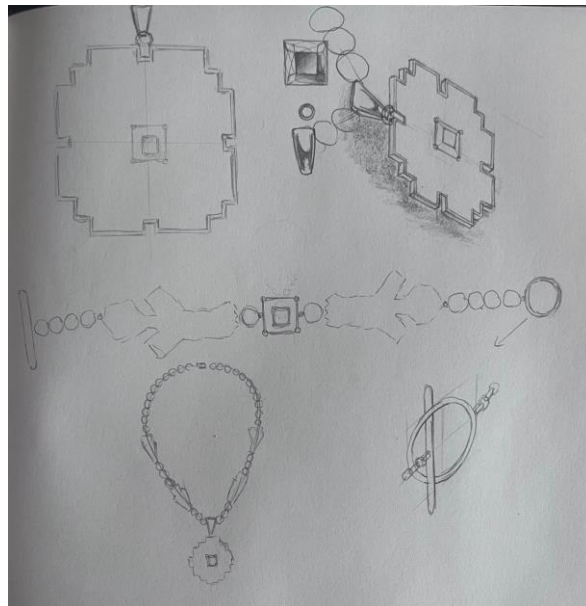

Рис 2.13 - Фор-ескізи моделей гарнітура ювелірних виробів

Дуже важливо на цьому етапі, описуючи звичайний образ, не втратити природність і живість першоджерела. До прикрас задуманої колекції поступово наближалася низка інших ескізів за першоджерелом.

2.8. Розробка ескізного ряду моделей колекції прикрас

По-перше, дизайнер ретельно досліджує джерело творчості, розглядає і аналізує, намагаючись визначити основні характеристики. І велике значення має поява творчого джерела, його поява масштаб, форма, пластика ліній, що надають форму, колір і фактуру, і також його асоціацію з навколишнім середовищем.

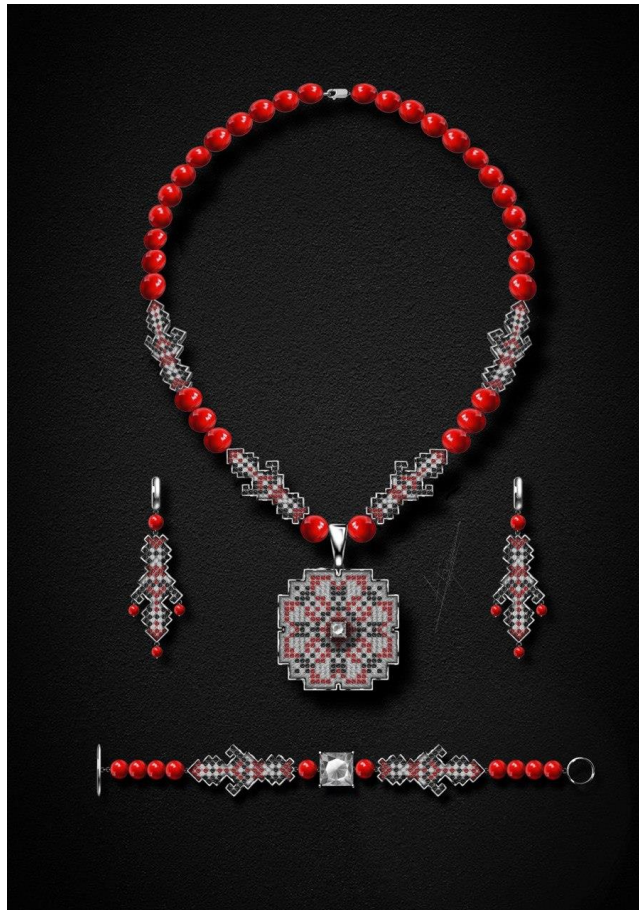

Рис 2.14 - Ескіз моделі гарнітура ювелірних виробів на ім'я Ангеліна

На основі отриманих результатів було створено ескізні варіанти базової моделі, які сформовані поєднанням актуальних елементів, форми та конструкції. Ідея була створити колекцію з двох блоків. Перший блок це чотири гарнітурів, який гарнітур складається з намиста, сережок та браслета (рис. 2.14). Також всі чотири гарнітура показані в додатку Б.

Другий блок складається з восьми жіночих підвісок в яких буде зашифровано ім'я певної жінки (рис. 2.15). Також всі вісім підвісок показані в додатку А.

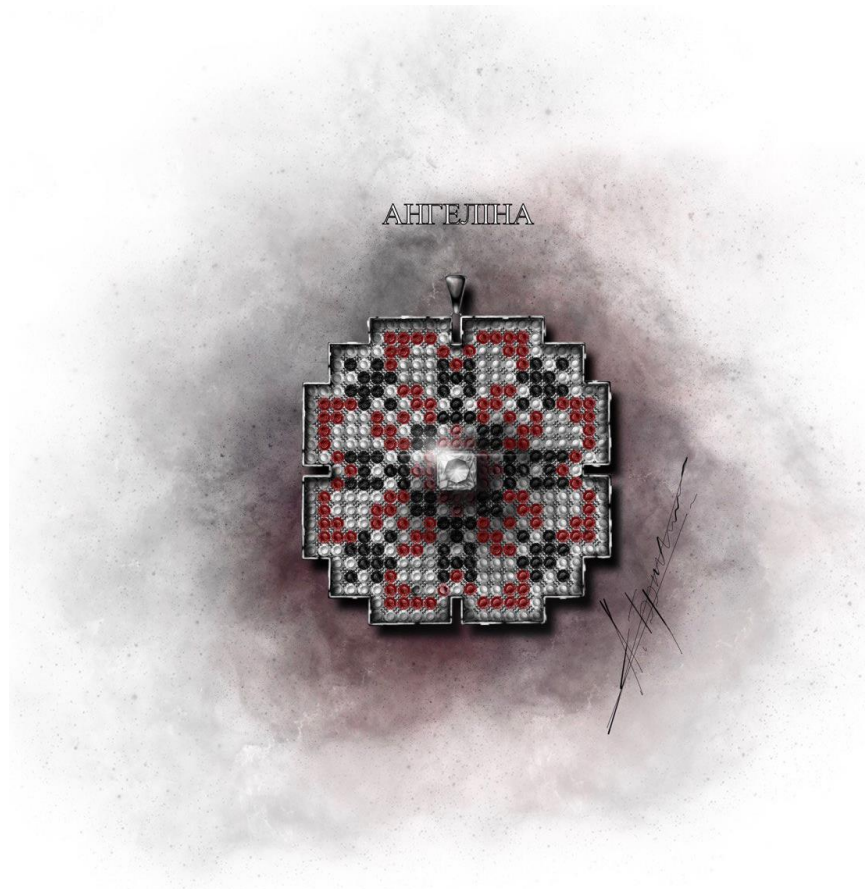

Рис 2.15 - Ескіз моделі підвіски ювелірних виробів на ім'я Ангеліна

Підвіски з другого блоку надано в додатку А. Це немасивний кулон, який призначений для прикрашання шиї. Всі ескізи були створені в графічному редакторі Procreate.

Висновки до розділу 2

1. Проаналізовано модні тенденції в українському стилі.
2. Визначено споживача, це жінки які є найвідданішими шанувальниками українського стилю, вони впевнені, що український стиль – це модний спосіб життя, їх елегантний імідж є підтвердженням того, що український ювелірний стиль дуже розкішний не лише в Україні, а й за кордоном. Колекція орієнтована на вищий і середній клас
3. Визначено, що в трансформації творчого джерела в українському стилі, який використовується для прикрашання шиї, зап'ястка та вух, самі прикраси являють собою немасивні золоті та срібні підвіски, а легкі і ніжні. Також присутній декоративний елемент у вигляді вставок.
4. Проаналізовано стиль роботи дизайнерів ювелірних виробів, які працюють в українському стилі, створюють прикраси в одному стилі, підхід до дизайну, особливості роботи та характеристики кожного дизайнера.
6. Розроблено фор-ескізи гарнітурів та кулонів, створені ескізні варіанти базової моделі, утворені комбінацією реальних елементів, форми та структури. Ескізи були створені в графічному редакторі Procreate.

РОЗДІЛ 3 РЕАЛІЗАЦІЯ ДИЗАЙН-ПРОЄКТУ

3.1 Опис зовнішнього вигляду моделі

Гарнітур та підвіска виготовлені вручну за ескізом. Це не масивні прикраси. Основний матеріал виробу – срібло 925 проби а біле золото для гарнітура для доповнення центральної композиції, було застосовано вставку, один фіаніт квадратної форми, який має розмір 6 мм та багато маленьких білих, чорних та червоних фіанітів які осипані по всьому гарнітуру та підвісок. Вид ззаду, гладка виполірована поверхня, по середині вигранювано ім'я Ангеліна. Гарнітур розрахований на шию, зап'ястя і вух. Підвіска розрахована на шию. Підвіска та гарнітур відповідає модним тенденціям українського стилю.

3.2 Розробка конструкції однієї з моделей колекції

Створено первинні розміри гарнітура та підвіски (рис. 3.1 – 3.2). також показано в додатку В. Виготовлено технічний ескіз, вид ззаду, вид з переду та вид з боку (рис. 3.3) та представлено в додатку В.

Проаналізувавши конструкції підібрано максимально гармонійно композиційно та технологічно доречно що виріб відповідає всім конструкторським розмірам у створенні колекції гарнітурів та підвісок. Також на майбутнє можливість створювати прикраси та краще розуміти технологію послідовності і техніку виготовлення, створено креслення базової моделі колекція гарнітура та підвісок, дає уявлення про розмір всього виробу, так та його окремі частини.

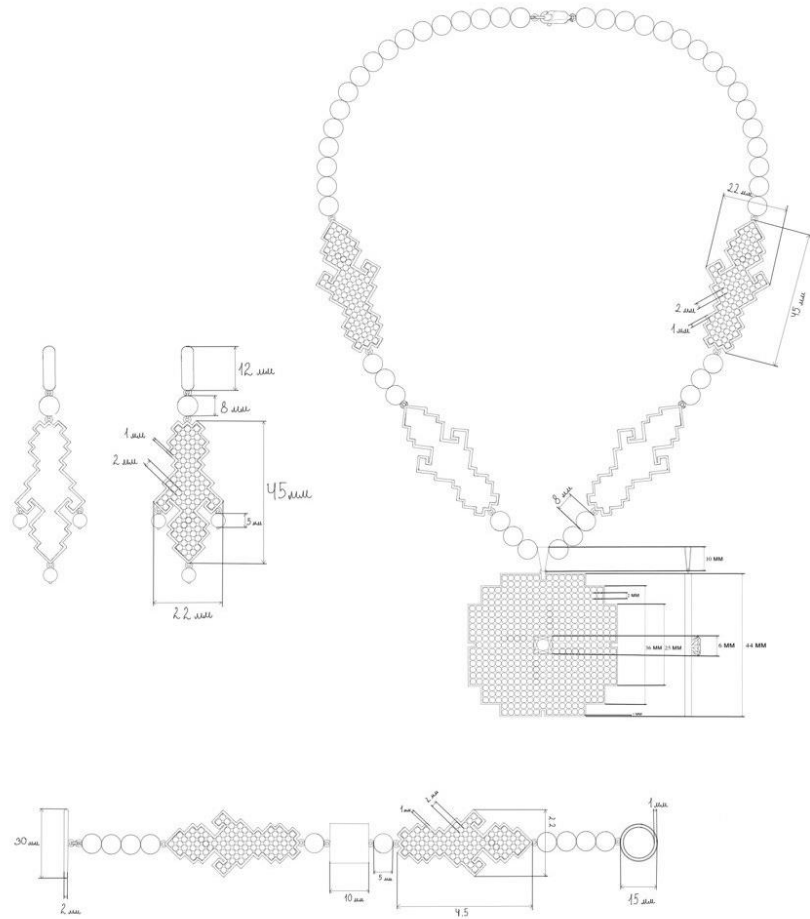

Рис. 3.1- Кресленик базової моделі ювелірної колекції гарнітура на ім'я Ангеліна

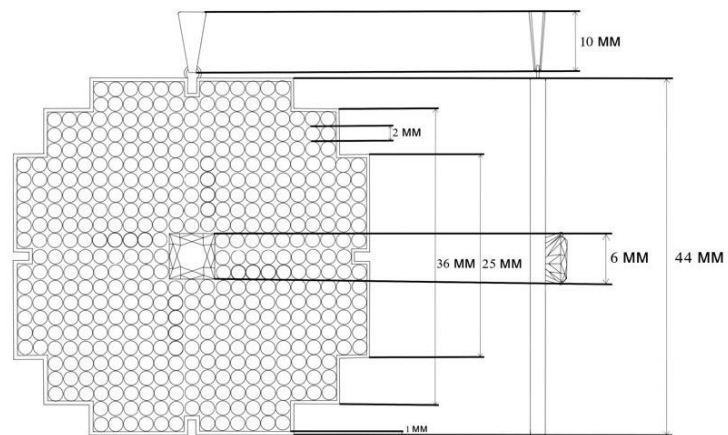

Рис. 3.2 - Кресленик базової моделі ювелірної колекції підвіски на ім'я Ангеліна

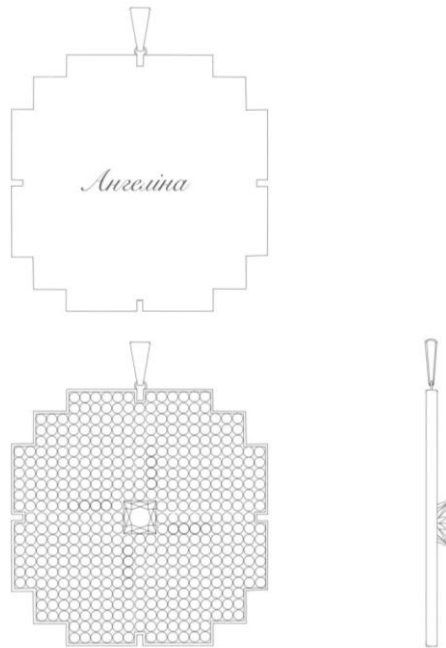

Рис. 3.3 - Технічний ескіз, вид з заду, вид з переду та вид з боку

Креслення виконані на однотонному світлому фоні у масштабі 1:1 з врахуванням правил технічного креслення та надані у (додатках).

3.3 Вибір матеріалів для виготовлення моделей колекції

Ювелірні прикраси додають природний і ефектний акцент до будь-якого стилю.

Базові прикраси - це ті, які можна носити збудь-яким вбранням і які доповнюють його [27]. Прикладами можуть бути прості браслети, каблучки без великих каменів, великі та маленькі сережки. Дизайн цих прикрас може варіюватися від простого до складного. Трендові прикраси це ті які є модними та популярними на даний момент. Їого носять наймодніші жінки, музиканти, інфлюенсери та інші, хто хоче показати, що вони модні.

В цьому розділі розглянуто характеристику групи матеріалів. Ювелірна колекція гарнітурів створена з білого золота. Біле золото — це ювелірний матеріал, сплав золота з іншими елементами (такими як срібло, паладій,

нікель, марганець), які надають сплаву білого кольору [28]. Проба білого золота повинен бути таким же, як і інших золотих ювелірних сплавів.

Якщо в 1 г типової проби золота 585 проби міститься 585 мг чистого золота в сплаві зі сріблом і міддю, то в сплав білого золота замість міді додають паладій і нікель, що надає металевому сплаву білий колір. З більшим відсотком срібла сплав також стає білим, але більш тьмяним.

Ювелірна прикраса а саме підвіски створені з срібла 925 проби. Срібло є другим після золота. Це пластичний і ковкий благородний метал, блискучо сіро - білого кольору [29]. Чисте срібло дуже м'який, ковкий і пластичний метал. За м'якості і ковкості срібло трохи поступається золоту, але по пластичності (тобто здатності змінювати форму, під впливом навантаження не руйнуючись) перевершує золото [30]. Завдяки цьому срібло активно використовують при виготовленні ювелірних прикрас.

Матеріали це які добре поєднується з різними вставками. Зі сріблом легко працювати, його фізико хімічні властивості, температура плавлення становить 962 °C, густина – 10,5 г/см³ 17. Подібно золоту та іншим благородним метала, срібло є інертним, тобто практично не вступає у взаємодії з іншими речовинами. Проте, срібло можна розчинити азотною кислотою, а також гарячою концентрованою сірчаною кислотою. Також срібло легко розчиняється в ртуті. Срібло дуже добре піддається обробці та поліруванню.

Фіаніт-одне з найвидатніших досягнень наукової думки: створений трохи більше 50 років тому, фіаніт швидко підкорив світ ювелірних виробів і став одним з найпопулярніших дорогоцінних каменів. Кубічний цирконій використовується для прикрашання сережок, каблучок, кулонів та підвісок. Його діамантовий блиск і доступність з робили його популярним вибором, і вироби з нього можна знайти в ювелірних прикрасах багатьох людей.

3.4 Розробка технологічної послідовності моделі

На порядок розміщення технологічно неподільних операцій в технологічній послідовності, обробки виробу впливає конструкція і складність ювелірного виробу, матеріали і залежно від них способи обробки. Тому перш ніж скласти технологічну послідовність обробки, було розроблено загальну схему, послідовності обробки виробу.

Схема послідовності обробки виробу:

1. заготовчі операції;
2. виготовлення основної деталі;
3. виготовлення дрібних деталей;
4. спайка усіх деталей;
5. обробка виробу.

На даному етапі, створення базової моделі починається з розробки ескізу та технічного рисунку. Визначається габаритні розміри та основний матеріал. У нашому випадку основним матеріалом для підіски слугує срібло 925 проби. Для гарнітура основним матеріалом слугує золото 585 проби

Дорогоцінними металами називають золото, срібло, платина і паладій. Назву «дорогоцінні» вони отримали, за свою корозійну стійкість в багатьох середовищах та за високу вартість. В даній роботі підвіска виготовлена з срібла а гарнітур виготовлений з золота.

В першу чергу, біле золото дуже люблять ювеліри і творці моделей у виготовленні обручок. В міру своєї універсальності, вишуканої краси і відмінних функціональних характеристик біле золото надовго залишиться класичним металом для ювелірних прикрас, найрізноманітніших призначень: від декоративних гарнітурів та підвісок.

Фізичні властивості. Основні фізичні характеристики золота: температура плавлення — 1064 °С; температура кипіння – 2856 °С; густина — 19,3 г/см³; твердість за шкалою Мооса — 2,5; характеризується

пластичністю і гнучкістю; найм'якший серед всіх металів, воно відмінно піддається обробці.

Біле золото— легший і гнучкий метал, в порівнянні з платиною, тому ювеліри вважають за краще використовувати саме біле золото при виготовленні дуже тонких прикрас і окремих декоративних елементів. Завдяки тренду, заданому ювелірним домом Tiffany& Co.

Срібло – це метал білого кольору, він другий після золота, дуже тягучий, пластичний і ковкий. Шляхом прокачування з нього, можна отримати дуже тонкі листи. Також срібло протягується в дуже тонкий дріт і відмінно скручується, добре ріжеться і полірується. Густина – 10.5. Температура плавлення – 960°C.

Срібло дуже стійке на повітрі і до дії вологого середовища. Потемніння срібла можна пояснити тим, що сполукою є сірководень, що входить до складу повітря. Не реагує з соляною кислотою. Під дією озону, срібло також окислюється, утворюється чорний наліт. Можна легко розчинити срібло в азотній і концентрованій сірчаній кислоті. Також його ще розчиняють ціаністі солі.

3.5 Розробка технологічного процесу виготовлення підвіски та гарнітура

Ручне виготовлення оригінальних ювелірних виробів, особливо сучасних ювелірних виробів, є трудомістким процесом, який потребує великої майстерності та творчих зусиль.

Перед створенням опису процесу виготовлення моделі нам необхідно намалювати схему складання виробу по вузлах. Охарактеризувати процес виготовлення моделі для дипломної роботи спочатку слід створити схему процесу написання.

Заготовчі операції:

- Виготовлення заготовки
- Виготовлення заготовок намиста

- З'єднання деталей виробу
- Виготовлення сережок
- Виготовлення браслета
- Заключні операції

На основі вибраного обладнання, способу обробки та розробленої схеми складання виробу вузловим способом розроблено технічну схему виготовлення гарнітура. Це показано в таблиці 3.1.

Таблиця 3.1.

Технологічна послідовність виготовлення гарнітура

№ з/п	Найменування технологічно – неподільної операції	Обладнання, пристрої, примітки	Опис операції
1.	2.	3.	4.
Виготовлення – намиста			
1.	Підготувати робоче місце	Інструмент ювеліра, спецодяг	Прибрати робоче місце від металевої стружки, очистити та обробити ювелірні інструменти
2.	Виконати ескізу частину роботи, підготувати матеріали	Розміточний папір, олівець В, гумка, циркуль, фірмові лекала	Підготувати канцелярські предмети, зробити розмітку майбутнього ескізу на папері в трьох проєкціях
3.	Виконати технічне креслення виробу та первинних деталей конструкції	Набір креслярських інструментів, циркуль, штангенциркуль	Розробляється основний ескіз
4.	Підготувати гранули металу для переплавки	Тигель, газова горілка, сторожок, флюс	Для переплавки гранул використовуються гранули золота 585 проби, при температурі в 1064

			градуси.
5.	Прокатка металу у вальцях	Вальці, заготовка	Метал після переплавлення стає м'яким та пластичним, що дозволяє зробити з нього будь-яку форму
6.	Розмітка на заготовках	Розміточний циркуль, штангенциркуль	Випилюємо металеві заготовки до намиста
7.	Випилювання заготовок	Лобзик, надфелі, абразивний папір	Випиляні заготовки обробляємо надфілями
6.	Припаювання заготовки	Газовий пальник	Припаювання бунтика на заготовки з двох сторін
7.	Відбілювання заготовок	Відбілюючий розчин	Очистити виріб в відбілюючому розчині від бруду
8.	Просушування	Рушничок	Просушити заготовки від вологи
9.	Обробка заготовки	Наждачний папір	Шліфуємо пластину на фінагілі, щоб потім розмітити маленькі вставки
10.	Розмічення циркулем по металу	Циркуль, розмір вставки, металева лінійка	Готову заготовку беремо, та розмічаємо циркулем на пластині майбутні вставки
11.	Свердління заготовок	Бор машина, фрези різного діаметру	Висверджуємо заготовки, круглою насадкою, збільшуючи діаметер
12.	Висверджуємо заготовки	Бор машина, фреза з круглим наконечником потрібного діаметру	Висверджуємо до потрібного діаметру на заготовках
13.	Каста розділюємо між собою	Бор машина, фреза з прямим наконечником	Всі готові каста розділюємо між собою
14.	Вирізання крапанів для вставок	Штихель	Пристаємо до оформлення крапанів, на кожну вставку в нас вийде по чотири крапанів

15.	Вирівнювання крапанів	Бор машина, фреза з прямим наконечником	Пристаємо до оформлення кожного крапана по формі, вирівнюємо
16.	Очищення заготовок	Кісточка	Готову пластину очищаємо від напилків і готуємо пластину на закріпку каменів
17.	Розкладання вставок по ескізу	Пінцет	На готовий кулон розміщуємо всі вставки по ескізу надаємо малюнок орнаменту
18.	Закріплення вставок	Давчик для вставок	Піджимаємо крапана до вставок, тим самим їх закріплюємо у кулон
19.	Полірування готових заготовок	шліфувальний папір, вода, паста Гойя, полірувальне коло, спеціальні рукавички, тканина.	Полірування готових заготовок для намиста, сережок та браслета, надати кулону товарний вигляд
20.	Виготовлення самої підвіски надано в таблиці 3.7.2		
21.	Збирання гарнітура	Заготовки, підвіска, круглої форми корали, замочок для носіння, нейлонова нитка	Збирання готового намиста по ескізу
Виготовлення - сережок			
1.	Виготовлення заготовок	Готові заготовки	Так же само виготовляємо дві заготовки для сережок, як і в заготовках намиста
2.	Прикріплення швензи	Англійська швенза, плоскогупці	Прикріплення англійської швензи до заготовки сережки
3.	Виготовляємо цвяхи	Дорогоцінний метал	Виготовляємо цвях для

			коралів
4.	Виготовлення металевого шарика	Газовий пальник, сторожок	Робимо шарик з металу з за допомогою пальника
5.	Паяння деталей	Газовий пальник, сторожок	Потім маленький кусочок готового дроту берем і спаюємо разом з шариком
6.	Очищення заготовок	Відбілюючий розчин	Відбілюємо всі шість гвоздиків
7.	На низання коралів	Корали	Нанизуємо по одному коралу на гвоздики
8.	Збирання сережок	Круглогубці	Збираємо готову сережку з гвоздиками по ескізу
9.	Полірування сережок	Шліфувальний папір, вода, паста Гойя, полірувальне коло, спеціальні рукавички, тканина.	Готові сережки поліруємо, надаємо виробу товарний вигляд
Виготовлення - браслету			
1.	Виготовлення заготовок	Готові заготовки	Так же само виготовляємо дві заготовки для браслета, як і в заготовках намиста
2.	Виготовлення каста	Дорогоцінний метал	Виготовляємо каста для центральної вставки
3.	Заготовчі операції	Дріт, ножиці для метала	Моток дроту відмотати та відрізати потрібну кількість дроту
4.	Прогрівання металу	Газовий пальник	Прогріти дріт для м'якості
5.	Очищення заготовок	Відбілюючий розчин	Відбілити заготовки від бруду
6.	Заготовчі операції	Ножиці	Дріт відрізати на чотири заготовки, потрібного діаметру це майбутні крапани для вставки
7.	Заготовчі операції	Плоскогубці	Шматок дроту беремо і вигинаємо у квадратну

			форму під розмір вставки, дві заготовки
8.	Паяння деталей	Пінцет	Готові деталі каста, готуємо для паяння
9.	Паяння деталей	Пінцет, флюс, газовий пальник	Наносимо флюс та прогріваємо метал, тим самим закріплюємо деталі каста один до одного
10.	Паяння деталей	Припій, титановий пінцет, Бура, газовий пальник	Флюсуємо припій, та спаюємо деталі по центру кулона
11.	Паяння деталей	Газовий пальник	Також спаюємо готові кільця, по бокам каста
12.	Очищення заготовок	Відбілюючий розчин	Відбілюємо очищаємо каст
13.	Обпилювання каста	Напиллок Надфілі	Обпилювання місце пайки
14.	Полірування каста	паста Гойя, полірувальне коло, спеціальні рукавички, тканина.	Поліруємо каст надаємо більш товарний вигляд
15.	Збирання браслета	Заготовки, каст, корали, застібка тогл	Збираємо браслет по ескізу
16.	Закріплення застібки	Застібка тогл	Закріплюємо застібку до браслета
17.	Поліруємо весь виріб	паста Гойя, полірувальне коло, спеціальні рукавички, тканина.	Полірування готового браслета, надати браслет товарний вигляд

Процес виготовлення є частиною виробничого процесу, включаючи послідовну зміну розміру, форми, зовнішнього вигляду. Зовнішній вигляд або внутрішні властивості матеріалу для досягнення бажаної якості поверхні та її контроль.

Створення ювелірної базової моделі, для другого блоку, починається з розробки ескізу та технічного рисунку. Визначаються габаритні розміри та

основний матеріал. У нашому випадку основним матеріалом слугує срібло 925 проби.

Підготовка. Для того, щоб розплавити срібло, знадобиться:

- срібло 925 проби;
- бура;
- газовий пальник;
- пінцет;
- титановий пінцет;
- титановий стрижень;
- виливниця;
- тигель;
- вода;
- відбілюючий розчин.

Перед початком роботи, потрібно скласти усі потрібні предмети на робочий стіл. Перш ніж приступати до плавлення приготованого срібла, потрібно пам'ятати, що це досить небезпечний процес, розплавлений метал має високу температуру, і його потрапляння на шкіру, може призвести до тяжких травм. Потрібно одягнути халат з щільного матеріалу (тканини), з довгими рукавами. Бажано залишити відкритою якомога меншу поверхню шкіри, щоб звести до мінімум ризиків отримання випадкових опіків шкіри.

Для плавлення срібла знадобиться вогонь, температура якого повинна бути не нижче 962°C , домогтися такого полум'я можна, газовим пальником. Приміщення необхідно забезпечити ефективну вентиляцію. Тигель, офлюсувати і прогріти, щоб появилася скляна поверхня. Якусь кількість срібла, потрібно помістити в тигель, процес плавлення буде досить тривалим, потрібно дочекатися поки срібло не розплавиться повністю. Розплавлене срібло необхідно використовувати дуже швидко, поки воно не встигло затвердіти. У цьому стані метал повинен бути блискучим, як ртуть, якщо поверхня срібла не блищить, значить, срібло ще не повністю розплавилось. Після плавлення, заливаю в виливницю срібло. Підносивши тигель до

воронки, при цьому продовжуючи гріти метал, поступово підводжу срібло до краю тигля, і різко заливаю у виливницю. Срібло застигає досить швидко. Через декілька хвилин витягаю його пінцетом, адже метал все ще гарячий. Метал, беручи пінцетом і охолоджуючи холодною водою, помістити в відбілюючий розчин.

Перед початком виготовлення дрібних деталей потрібно підготувати наступні матеріали:

1. срібло;
2. газовий пальник;
3. припій;
4. пінцет;
5. тигель;
6. виливниця;
7. бура;
8. вода;
9. відбілюючий розчин;
10. вальці;
11. філь'єри;
12. лобзик і пилки;
13. надфілі;
14. плоскогубці;
15. віск (бджолиний віск);

Для виготовлення дроту, потрібно срібло розплавити до блискучого блиску і залити в виливницю і отримати срібний прут. Прут беру пінцетом, так як він все ще гарячий, промиваю холодною водою і ставлю у відбілюючий розчин, через декілька хвилин, прут промиваю чистою водою і висушую. Щоб з прута виготовити дріт, тепер необхідно пропустити прут, спочатку через вальці, від більшого струмка до меншого. Дуже важливо при прокатці не переплутати розмір струмка, якщо засунути срібний прут в струмок меншого розміру, то з'являться тріщини і в підсумку при

протягуванні в філь'єрах, дріт може обірватися і майбутній виріб буде низької якості. Щоб цього уникнути, потрібно бути дуже уважним, та не відволікатися на зайві речі і слідкувати за процесом роботи.

Потім заточувати напилком кінчик заготовки. Закріплюю в лещатах філь'єрну дошку. Змащую всю деталь воском та підбираю підходящий отвір. Встромляю кінчик заготовки в отвори різного діаметру та за допомогою плоскогубців протягаю через те, що чинить мінімальний опір. Коли деталь проходить вільно, протягаю через отвір меншого діаметру. У процесі волочіння, метал стає твердим та крихким, тому його необхідно віджигати. Чим тонший дріт, тим швидше він загартовується. Я знімаю загартованість, після 4 - 5 отворів протягувань. Для цього я щільно змотую дріт, в коло, це дозволяє уникнути перепалу металу під час віджигу. Останні 2-3 отвори протягаю без віджигу. Це надає дроту поверхневу міцність. У підсумку я отримала дріт діаметром 1 мм.

Першим ділом отриманий срібний дріт, скручую у спіраль необхідного діаметра, потім з спіралі за допомогою лобзика випилюю кільця. Для того, щоб хід лобзика був плавніше, його іноді потрібно «змащувати», бджолиним воском. Перед початком роботи, і періодично під час неї, просто провожу пару раз вгору і вниз, шматочком воску по пилці лобзика з усіх сторін.

Таблиці 3.2

Технологічна послідовність виготовлення підвіски

№ операції	Назва операції	Обладнання
1	Пруток з металу який раніше плавили, прокатавши в профільних вальцях, в плоских вальцях до потрібної товщини заготовки.	Вальці.
2	Готову пластину прогріти щоб метал був ковким та м'яким, в подальшій роботі.	Газовий пальник.
3	Очистити пластину в відбілюю чому розчині.	Відбілюючий розчин, пінцет.

4	Позначити на отриманій заготовці (пластині), форму майбутнього кулона з припуском в 1 мм.	Штангель-циркуль, олівець розмічальний
5	Вирізування заготовки кулона	Лобзик, бджолиний віск, Пилка.
6	Після вирізування обпилюємо пластину	Ріжучі інструменти та надфілі
7	Шліфуємо пластину на фінагілі, щоб потім розмітити каст під квадратну вставку, та маленьких вставок	Наждачний папір
8	Для початку потрібно виготовити каст, моток дроту відмотати та відрізати потрібну кількість дроту	Дріт, ножиці для метала
9	Прогріти дріт для м'якості	Газовий пальник
10	Відбілити	Відбілюючий розчин
11	Дріт відрізати на чотири заготовки, потрібного діаметру це майбутні крапани для вставки	Ножиці
12	Шматок дроту беремо і вигинаємо у квадратну форму під розмір вставки	Плоскогупці
13	Готові деталі, пластину та деталі каста, готуємо для паяння	Пінцет
14	Наносимо флюс та прогріваємо по центру кулона, тим самим закріплюємо деталі каста до плстини	Пінцет
15	Флюсуємо припій, та спаюємо деталі по центру кулона	Припій, Титановий пінцет, Бура
16	Також спаюємо готове кільце, та вушко на поверхні кулона	
17	Відбілюємо виріб	Відбілюючий розчин
18	Висушуємо виріб від в лаги	Кухонна тканина
19	Обпилювання місце пайки	Напилек

		Надфілі
20	Готову заготовку беремо, та розмічаємо циркулем на пластині майбутні вставки	Циркуль, розмір вставки, металева лінійка
21	Висверджуємо заготовки, круглою насадкою, збільшуючи діаметр	Бор машина, фрези різного діаметру.
22	Висверджуємо до потрібного діаметру	Бор машина, фреза з круглим наконечником потрібного діаметру
23	Всі готові касти розділюємо між собою	Бор машина, фреза з прямим наконечником
24	Пристаємо до оформлення крапанів, на кожну вставку в нас вийде по чотири крапанів	Штихель
25	Пристаємо до оформлення кожного крапана по формі, вирівнюємо	Бор машина, фреза з прямим наконечником
26	Готову пластину очищаємо від напилків і готуємо пластину на закріпку каменів	Кісточка
27	На готовий кулон розміщаємо всі вставки по ескізу надаємо малюнок орнаменту	
28	Піджимаємо крапана до вставок, тим самим їх закріплюємо у кулон	Давчик для вставок
29	Вставку квадратної форми, закріплюємо по центру на головний каст	Давчик для вставок
	На задній частині кулона, робимо філігранну надпис, ім'я Ангеліна	Штихель
30	Полірування готового кулона, надати кулону товарний вигляд	шліфувальний папір, вода, паста Гойя, полірувальне коло, спеціальні рукавички, тканина.

Беру пластину срібла та намальовую розмічальною ручкою вушко, для кулона, для ланцюжка. Приступаю до випилювання вушка для кулона. Ставлю пилку лобзика на метал самим верхом під кутом до матеріалу і роблю з зусиллям один «пропил» вгору, від початку до кінця пилки. Тепер у

мене утворився паз, який утримує пилку і можна починати пиляти. Під час пиляння, тримаю лобзик виключно вертикально. Нахиляюся, і з боку оцінюю на скільки рівно стоїть мій лобзик. Рука не відхиляється ні вправо, ні вліво. Кість на ручці лобзика розслаблена. Не прикладаючи ніякого зусилля при пилянні. Лобзик рухається сам. Подальше виготовлення кулона надано у таблиці 3.2.

Висновки до розділу 3

1. Описано зовнішній вигляд прикрас, а саме гарнітура та підвіски ручної роботи за ескізами. Основний матеріал виробу - срібло 925 проби та біле золото для завершення центральної частини гарнітура та підвіски, застосована вставка, квадратної форми та корали.
2. Розроблено первинні розміри гарнітура та підвіски. Було виготовлено технічний ескіз, вид ззаду, вид зпереду та вид збоку
3. Вибрано матеріали для виготовлення моделей колекції – це біле золото, срібло, корали та фіаніти.
4. Обрано основний матеріал для підіски – це срібло 925 проби. Для гарнітура основним матеріалом є золото 585 проби.
5. На основі вибраного обладнання, способу обробки та розробленої схеми складання виробу вузловим способом розроблено технічну схему та було виготовлено гарнітур та підвіску.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

1. Досліджено історію прикрас, визначено що, ювелірні вироби - це прикраси і предмети побуту, що виготовлені зі шляхетних металів у сполученні з дорогоцінними, напівкоштовними каміннями, а також художні вироби з недорогоцінних матеріалів, виконані з великою майстерністю.

2. Напрями моди в ювелірних виробках проаналізовано та встановлено, що основною ідеєю роботи було створення естетичної моделі сучасних гарнітурів та кулонів в українському стилі, які генерують та використовують новітні технології.

3. Щоб створити гарнітури та підвіски, в українському стилі, в яких зашифровано ім'я певної дівчини, було досліджено вишиванку, колір та її символіку. Також було встановлено, що для українських дослідників вивчення народних прикрас є невичерпним джерелом доказів існування досить багатой системи художніх особливостей національного костюма.

4. Проаналізовано модні тенденції, визначено споживача, це жінки, які є шанувальниками українського стилю, вони впевнені, що український стиль – це модний спосіб життя, їх елегантний імідж є підтвердженням того, що український ювелірний стиль дуже розкішний не лише в Україні, а й за кордоном. Колекція орієнтована на вищий і середній клас.

5. Розроблено фор-ескізи гарнітурів та кулонів, створені ескізні варіанти базової моделі, утворені комбінацією реальних елементів, форми та структури. Прикраси являють собою немасивні золоті та срібні підвіски, а легкі і ніжні. Також присутній декоративний елемент у вигляді вставок. Ескізи були створені в графічному редакторі Procreate.

6. Обрано основний матеріал виробу – це срібло 925 проби та біле золото 585 проби для завершення центральної частини гарнітура та підвіски, застосована вставка квадратної форми та корали. Також було розроблено технічний ескіз виробу, вид ззаду, вид спереду та вид збоку.

7. На основі вибраного обладнання, способу обробки та розробленої схеми складання виробу вузловим способом розроблено технічну схему та виготовлено гарнітур та підвіску.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Українська мода: від Київської Русі до сучасності URL:
<https://uain.press/articles/458016-458016> (дата звернення: 25.02.2023).
2. Традиційний одяг: Його різновиди. URL:
<https://etnodim.com.ua/ua/ua-tsikava-informatsiya/121-tradytsiynnyodayh/>
(дата звернення: 25.02.2023).
3. Українське народне вбрання: XIX — поч. XX ст. URL:
<https://ukr.sovfarfor.com/dekorativno-prikladne-mistectvo/odjag/101-ukranske-narodne-vbrannja-xix-poch-xx-st.html> (дата звернення: 25.02.2023).
4. Боровик Ю. Історія однієї сорочки. Materialele Conferinței Științifice a Studenților, Ed. a 17-a, 23 aprilie 2021. Bălți: Centrul editorial universitar, 2021. Vol. 1. P. 159-163.
5. Історія України: Друга половина XVI ст. – XVIII ст. URL:
<https://znohistory.ed-era.com/m2> (дата звернення: 26.02.2023).
6. Історія української вишивки: Українці й вишивка. URL:
<https://kalyna.store/istoriya-ukrainskoi-vishivky> (дата звернення: 26.02.2023).
7. Варивончик А. В. Традиційна народна вишивка як складова українського одягу (XX ст.): автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 26.00.01. Київ, 2011. 16 с.
8. Нікішенко Ю. І. Орнамент як джерело дослідження етнічної культури України (на матеріалах XIX - початку XX ст.) : автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. іст. наук : спец. 17.00.01 "Теорія та історія культури" / Юлія Ігорівна Нікішенко ; Держ. акад. кер. кадр. культури і мистецтв. К., 2004. 21 с.
9. Петросян А. Р., Марчук Г. В. Текстова Вишиванка. 2017. С. 1–2.

10. Пашкевич К. Л., Герасименко О. Д., Єжова О. В., Шмагало Р. Т., Люклян Н. Р. Українська естетика в дизайні сучасних ювелірних виробів. *Art and Design*. 2023. №1(21). С. 143–156.
11. Коновалова О. В. Корали і бурштин у комплексі прикрас українського народного строю: історико-символічні виміри. Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2022. № 2(52). 67-73.
12. BEVZA: bevza official online store. URL: <https://bevza.com/> (дата звернення: 06.06.2023).
13. Guzema Fine Jewelry: official online store. URL: <https://guzema.com/> (дата звернення: 06.06.2023).
14. Kolomatskaya: official online store. URL: <https://kolomatskaya.com/> (дата звернення: 06.06.2023).
15. SOVA Jewels: official online store. URL: <https://sovajewels.com/ua/> (дата звернення: 06.06.2023).
16. DUKACHI: official online store. URL: <https://dukachi.com/uk-ua/> (дата звернення: 06.06.2023).
17. Існує три основні типи тіло будови : Типи тіло будови людини URL: https://tvoetilo.com.ua/typy_tilobudovy.php (дата звернення: 25.02.2023).
18. Образотворче мистецтво України: Мистецтво. URL: <https://vue.gov.ua/> (дата звернення: 26.02.2023).
19. Сердюк К. А. Історія народної вишивки. 2014. С. 192-194.
20. Бутенко Е. Г. Українська народна вишивка як особливий вид художнього декоративно–прикладного мистецтва. Соціально-політичний журнал 2021. № 2, С. 135 – 143.
21. KOCHUT Jewelry: official online store. URL: <https://jewellery.kochut.org/shop/> (дата звернення: 06.06.2023).
22. Золотий вік: official online store. URL: <https://zolotoyvek.ua/ua/juvelirnyeukrasheniya/?gclid=CjwKCAjwsvujBhA>

- [XEiwA_UXnADY37uLaKdNKRnjoKUpl14g4FSZmT3zGDHqcJkrrE1n4Kal1VwUxoCrKEQAvD_BwE](#) (дата звернення: 06.06.2023).
23. OBERIG Jewelry: official online store. URL: <https://oberig.jewelry/> (дата звернення: 06.06.2023).
24. Koval: official online store. URL: <http://kovaljewellery.com.ua/> (дата звернення: 06.06.2023).
25. Logvin: official online store. URL: <https://logvin.jewelry/> (дата звернення: 06.06.2023).
26. Трендові ювелірні прикраси: до чого придивитися у 2023 році. URL: <https://aurum.in.ua/ua/blog/sovety/trendovye-yuvelirnye-ukrasheniya-k-chemu-prismotretsya-v-2023-godu/> (дата звернення: 06.06.2023).
27. Артюх Т. М., Шульц А. С. Формування білого кольору ювелірних сплавів на основі золота. 2015. 37-38.
28. Фізико-хімічні властивості срібла: Срібло. URL: <https://vue.gov.ua> (дата звернення: 26. 02.2023).
29. Фізико-хімічні властивості: Золото. URL: <http://wiki.kubg.edu.ua/> (дата звернення: 26.02.2023).
30. Ніколаєва Т. Історія українського костюма. Київ: Либідь, 1996. 171 с.
31. Вовк Х. Студії з української етнографії та антропології. Київ: Мистецтво, 1995. 336 с.
32. Врочинська Г. В. Українські народні жіночі прикраси XIX – початку XX століть. Київ: Родовід, 2007. 232 с.
33. Селівачов М. Р. Лексикон української орнаментики (іконографія, номінація, стилістика, типологія): навч. посіб. 2-е вид., перероб. та допов. Київ: редакція вісника «АНТ», 2009. 408 с.
34. Причепій Т., Причепій Є. Вишивка східного поділля. Київ: Родовід. 2016. 344 с.
35. Матейко К. Український народний одяг: етнографічний словник. За ред. Р. Кирчів. НАН України. Інститут народознавства. Київ: Наукова думка, 1996. 196 с.